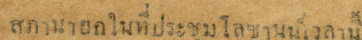

TELEPHONE NO. 396

ถ้าจะดูให้รู้ ต. อาศัยแผนที่ข้างบนด้วย

ห้างบริษัณ โอสด, ห้างบี. แอด. ฮิว,
 ห้างสมิพามาซี, ห้างเวชคคการ, ห้าง
 ซายยาการู, ห้างโอสดการ และที่
 บริษัทเขวราช จำกัด และสาธา

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

⑥

⑥

②

1

⑤

5

②

โทรศัพท ๓๕๓

คดีที่ ๕๕/๒๔๗๕

ประกาศศาลจังหวัดอ่างทอง

เรื่องกำหนดวัน

ให้จำเลยแก้ฟ้อง

ด้วยนายเด็ก ขันทอง อยู่บ้าน
บางระกำ ตำบลบางระกำ อำเภอ
โพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ได้เป็น
โจทก์ยื่นฟ้อง นายคำ นางเหลื่อม
นางทวน อยู่บ้านบางระกำ ตำบล
บางระกำ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัด
อ่างทอง เป็นจำเลยคดีฟ้อง โดย
กล่าวหาว่าจำเลยทั้ง ๓ คนได้กู้เงินของ
โจทก์ ๕๐๐ บาท ขอมให้ดอกเบี้ยร้อยละ
๑๐ ต่อปี และมี จำเลยทั้ง ๓ ยังไม่
เคยใช้คืนเงินและดอกเบี้ยเลย ขอ
ให้ศาลบังคับจำเลยใช้คืนเงินและดอก
เบี้ยให้ โจทก์ โจทก์ได้นำเจ้าพนักงาน
ศาลตั้งหมายและดำเนินฟ้องให้
จำเลย ณ บ้านจำเลยเคยอยู่ตั้งกล่าว
แล้วข้างต้นนี้ไม่ได้ โดยจำเลยได้
อพยพหนีที่อยู่ที่เดิม ไม่ทราบ
จะไปจำหนักรอยู่ที่ไหน ครั้นจะมอบ
โฉนดบัตรหมายไว้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดก็
ไม่มีบุคคลที่สมควรจะรับแทน

เพราะฉะนั้น จึงประกาศให้นาย
คำ นางเหลื่อม นางทวน จำเลย
ทราบโดยทั่วหน้าด้วยพิพากษา
ตั้งหมายว่า ศาลได้นัดพิจารณาคดี
คดีที่ ๕๕/๒๔๗๕
เรื่อง นวนท ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
เวลา ๑๐ นาฬิกา ถ้าจำเลยมีความ
ประสงค์ จะแก้ฟ้อง ของ โจทก์ ประ
การใด ให้ทำคำให้การยื่นต่อ
ศาล ก่อนวันนัดพิจารณาไม่น้อยกว่า
๗ วัน ถ้าไม่ยื่นแก้ฟ้อง โจทก์มี
อำนาจ

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

หลวงมณฑลเทศาภิบาล

ผู้พิพากษา

๒๓.๖.๗๕ ค.ด.

Rata

ภาษา

ของการโฆษณาหัวเมือง โดยมีเงินประกัน ๑๐๐๐ บาท

มี สักอกร ร่อง เท้า

สุภาพ บุรุษ สตรี ทง เด็ก ผู้ใหญ่

ราว ๑๐,๐๐๐ คน

ราคาถูกที่สุด เติบโตขึ้นได้ ที่

Rata

ภาษา

ใกล้กับที่ทำการไปรษณีย์กลาง จังหวัดพระนคร

คดีที่ ๑๒๓/๒๔๗๕

ประกาศศาลแพ่ง

สนามสถิตยยุติธรรม

เรื่องขอให้ตั้งผู้แทนโดยชอบธรรมของ
นายฮักยู นายท้ว เด็กชายของทอง
เด็กหญิงฮารี โสธณูเคราะห์ ผู้เยาว์

ด้วย นายหลุย โสธณูเคราะห์
อยู่ บ้านเลขที่ ๑๒๓ ถนนเสือป่า
ตำบลป้อมปราบ อำเภอป้อมปราบ
จังหวัดพระนคร ยื่นคำร้องต่อศาล
ให้ว่า นายฮักยู โสธณูเคราะห์ ฮา

ย ๑๒ ปี นายท้ว โสธณูเคราะห์ ฮา ชายพวงทอง เด็กหญิงฮารี โสธณู
ย ๑๒ ปี เด็กชายพวงทอง โสธณู นุเคราะห์ต่อไป
เคราะห์ ฮา ย ๑๒ ปี และเด็กหญิงฮารี ศาลได้นัด ได้ ส่วนคำร้องนี้
โสธณูเคราะห์ ฮา ย ๑๒ ปี บุตรนาย ทนดวัน ที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
ต่าง นางฮุน ซึ่งถึงความมรณะแล้ว เวลา ๑๔ นาฬิกา เพราะฉะนั้น
อยู่บ้านเดียวกับผู้ร้อง เป็นผู้ยัง ทั้งผู้ใดจะได้ยังคดีคำร้องนี้
ไม่บรรลุนิติภาวะ จะทำนิติกรรม ประกาศใด ให้ยื่นคำร้องคัดค้านและ
ใดๆ ให้ตั้งผู้แทนโดยดีทั้งคนตาม แต่งตั้งผู้แทนคือศาลก่อนวันนัดได้
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วน คำร้องเรื่องนี้ ขอได้ให้ศาล
มาตรา ๑๒ ไม่ได้ จึงขอให้ศาลตั้ง
ผู้ร้องซึ่งเป็นพี่ของนายฮักยู นาย
ท้ว เด็กชายพวงทอง เด็กหญิงฮารี
โสธณูเคราะห์เป็นผู้แทน โดยชอบ
ธรรมของนายฮักยู นายท้ว เด็ก

ประกาศมา ณ วันที่ ๖ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

หลวงประศาสน์คุณ

ผู้พิพากษา

๖.๖.๗๕ ค.ด.

แม่ยอดหญิง โดย "ข้าวเณ"

(ต่อจากฉบับก่อน)

๕๐ เศษ "นี่ เรายังหาหลานเกิดทางผัดเจียนได้...
ถูกเมียเราถม... หมิงหมิงคุณเต็มปากคอดอย่างหลานนะ...
ต้มกวนจะไปเป็นน่วยเขาหรือ... อีกประการหนึ่งคือ...
ขอโทษจริงๆ... เรายังไม่รู้จักหลานของเขาเลย...
หลานจะรู้หัวใจของเราได้อย่างไรว่าเราจรรโลงหลาน...
แต่เลี้ยงดูหลาน เพื่อให้... ได้รับความ... สุขสบาย... อย่าง...
เคยจน... คำพูดของชาย ในครั้งแรก โดยมากเป็น...
ความไม่จริง... แต่มีความหวานยังดั่งน้ำผึ้ง...
เขาจะทำทุกอย่างด้วยวิธีของเขาเพื่อเด็ก... หลานให้...
อยู่ในห้อง... แล้วค้อมจากนั้นเขาจะทำอะไรต่ออะไร...
ที่เขาพอใจ... หลานจะมีเสียงได้อย่างไร... เมื่อทุก...
สิ่งทุกอย่างนั้นเกินเวลาเสียแล้ว... ด้ายเสียแล้ว... เชื้อ...
หน้าเถอะ... เพราะฉะนั้นจึงเป็นทนายของเขา... หลาน...
รู้ไหมว่าหลานนั้นส่งจนไปอีกอย่างหนึ่งแล้ว... เขา...
จะไม่มองดูหน้าของหลานเลย..."

คำแนะนำอันผ่านพ้นไปแล้ว... ค้อมจากนั้นเป็น...
หน้าของบิดามารดาที่จะคงได้โตมค้อมไป... หลาน...
ออกหัวเดียว... เพราะตกลงใจไม่ถูก... จำ่ายไหน...
มัน เห็นมากกว่า...
"ดูรัก" เจ้าคิดหรือว่าเด็กหญิงหน้าตาควมชั่ว...
ทอญกับเขาด้วยนั้นค้อมของสาวแท้... นางจำปา...
ทองถาวรถาม... "แม่ไม่ห่วงหัวมดหัวมดกับตัวเจ้าเลย...
แม่ตามใจทุกอย่าง... แต่หมั่นแหยะ... ดู ค้อมก็คิดถึง...
หลักถ่านและข้อเลี้ยงของเรามา... จึงเลือกแต่ความ...
สุขสบาย... ให้หนักถึงความทุกข์จะมากมายหนัก...
ให้มาก... แม่กับพ่อจะเกลียดทุกคน... และแม่กับเจ้า...
คนเดียว... ละพินแม่จึงห่วง พังสุกานเดียวเท่านั้น...
แม่จะมีความทุกข์ใจสักเพียงใด... เมื่อเห็น... ลูกนั้น...
มีความสุขไม่เท่ากับที่แม่มุ่งหมายไว้... ลูกรักของ...
แม่... แม่เจ้าจะไม่เลือกค้อมคำของแม่... ก็จงนำเอา...
ไปตรึกตรองดูก่อนเถิด..."

หลานมีความสงสัยมาตั้งแต่เดิมแล้วว่าแม่ไม่นำ...
จะเป็นน้องสาวของเขา... ถ้าจะพูดถึงเจ้าหน้าหรือ...
รูปร่างก็มีส่วนละม้ายกันน้อยที่สุด... และยังไปละเห็น...
ความดีที่หมั่นมรรพวงพอกบของแล้ว... ก็ยังทำให้...
หลานเริ่มมีความระแวงใจมากขึ้นกว่าเก่า... มาคราว...
หนึ่งมารดาของหลานกลับมา... เรื่องมา กล่าว ทอน...
จึงเป็นหนทางนำความคิดของหลาน ให้คง ไปทางที่...
น่าเชื่อเอาทีเดียว... ความเพี้ยนใจของหลานค่อยเริ่ม...
เฉาไปดั่งแว่น... และเริ่มห่างเหินจากการไปเยี่ยม...
เยี่ยมเขาดังเช่นเคย... แต่ใจของ หลาน... หนึ่งนึก...
ถึงเขาอยู่ มิเว้นวาย...

ความ ประสงค์ ของ นาง จำปาทอง เป็นค้อม ทอญ...
และแทบทุกวัน หลานได้รับการคัดเตือน พร้อมทั้งการ

ตบโทษเขาค้างๆ... หลานหนึ่งเพิ่งจะจบทุกๆครั้ง...
และทุกๆครั้งนั้นใจของ หลาน ได้เพิ่มความกลัวกับ...
ความรักจนเต็ม... หลานจะรู้ ได้ โดยหนทางไหน...
ว่าทุกอย่างที่เป็นมานั้นเป็นความจริงหรือไม่...
เย็นวันหนึ่ง หลานนครเศรษฐีพินิจ ได้พบโทรเจ...
จากนายขุนเหตยา... เจ้าของร้านห้อยชั่งเชิงทกร...
เทพามุเป็นภรรยาเมืองจันฉานนายขุน... ลูกชายจะชน...
มาเทียบนครน่านเพื่อศุภตลาคลินคำ... กำหนดจะถึง...
ถึงกันในวันพรุ่งนี้... หลานนครเศรษฐีพินิจจึง...
ฉวยโอกาสอันเหมาะมาบอกเล่าเป็นถว... แนะนำให้...
จำปาทองกับหลานทราบเสียก่อน... ค้อมจากนั้นหลาน...
นครเศรษฐีพินิจได้กล่าวต่อไปอีกว่า...

"เจ้าหลานชายคนนั้นมักเกิดเมืองไทย... แต่มี...
ออกไปเรียนหนังสือที่เมืองจันฉางแต่อายุ... ๑๐... เมื่อ...
อายุ... ๑๖... มันไปเรียนที่มหาวิทยาลัยยูนนาน... เคยจน...
ยอญ... ๒๕-๒๕... บิดาของแม่เจ้าเคย... ความ...
หนึ่งว่าลูกของเขาค้นห้สอบได้... B.S.C...
คิดอย่างไรเสียมันคงพูดภาษาฝรั่ง... เป็นหน้าที่เขื่อ...
หลานเชื่อว่าจะเป็นเช่นนั้นไหม?"

"ทำไม... เรียนจนยังไม่ได้... นับประสาอะไร...
เพียงแต่เรียนกันในเมืองไทยอย่างลูกสาวของเรา... ยัง...
พูดกับฝรั่งได้... คิดนึกว่าหลานชายคน... มาพักอยู่ที่...
ยูนนาน... ลูกสาวของเราคงจะพูดคล่องขึ้นอีก... ไป...
แล้ว..."

หลานไม่กล้าออกความเห็นใดๆทั้งหมด... นอก...
จากจะนั่งฟังไปอย่างคนสติลลย... หน้าตาของหลาน...
ไม่มั่งคั่งไหนเลย... ที่จะได้ว่าหลานจะมี... ความ...
อย่างเช่นก่อนๆ... มันเป็นเรื่องที่แน่นอนมากที่จะต้อง...
ได้รับความรักอย่างเหลือประมาณ... และก็เป็น...
ของยากที่สุดที่หลานจะกระทำ... ไปตามคำแนะนำ... ได้...
อย่างไหนก็ทันทใจ... อย่างน้อยก็จะต้องได้ส่วนหา...
ความจริงน้อย...

หลานปฏิเสธไม่ยอมไปกับทรนค้อมกับบิดามารดา...
เพราะมองไม่เห็นผลว่าการไปเช่นนั้นจะช่วย... ให้หลาน...
หายกลุ้ม... เย็นวันนั้น... หลานจะอยู่ กับบ้าน...
กลับมาแบบออสตินไปตากอากาศเสียที่สุมน... เพื่อ...
ให้มันเป็นค่าเวลาที่จะต้อง... ไปนั่งถึงเรื่องราวต่างๆ...
น้อยเป็นอุปสรรคของความหนักใจเสีย... ถ้าเขา...
ของหลานอยู่ กับด้ายน้ำที่ไหลออกไประหว่างก้อนหิน...
น้อยๆ... คน... ที่ได้แต่เห็นปลา... ตัวเล็กๆ... ว่าเขื่อน... น้ำได้...
ถนัดดังเหล่านี้จะช่วยให้หลานเพี้ยนใจอะไรหรือ?

เสียง... เขามาจากทางเหนือ... หลานคง...
อยู่... นารก... เสียงน้ำพังกกับพวงมาลัย... ดูเหมือน...
กับว่าจะไม่สนใจค้อมอะไรเลย... แต่หลานนั้นคิดว่า...
เป็นใครคนหนึ่งซึ่งเป็นคนพื้นเมืองจะ... เดิรทาง... ไปทาง...

ได้แน่นอน...
หุบ... หลานกับเบส...
ทางขวา...

"แม่เพี้ยนใจ...
คงไปเสียแล้ว...
บางทีมันจะเห็น...
กับมันอะไร...
บางทีมันจะออกจะ...
คำว่าเรณูทำให้...
แค่นัย... เพื่อไม่ให้...
"แม่เพี้ยนใจ...
ไม่มี... แต่อย่าให้...
ฉันไม่อยากจะให้ทั้ง...
ยัดยวด... อะไรฉันก็...
เจอนะ... เพียงนิดเดียว...
จนเขาพูดเข้าหูเขา...

ใคร่ทรง... และด้วยส่วนเดียวกัน...
กำลังไรรอน... เพราะเรื่อง... นิดๆ... หนึ่ง...
คิดว่า... เขาก็ยังเป็นเช่นนั้นอยู่... ใช่ไหม?"

"คิดไม่ไว้... จะเลือก... พุทธโธมาตอบ... คุณ...
... แต่หมั่นแหยะ... คิด... มี... คิดเอง... คิดเอง...
แล้ว... คุณไม่ถนัดกับของด้วย..." หลานตอบ...
"ถ้าเชื่อว่า... มี... หมายความว่า... ว่า...
เรื่องนั้นก่อนนะ..."

"คุณ... ใจ... เด็กพูดด้วยที่คิดว่า...
"จะให้ฉันเลิกไม่ได้หรอก... ฉันคิด... ฉันก็...
อยู่... เสมอ... เขาโกรธฉันยิ่งๆหรือ?"

"โอ้... อย่าให้... คิด... ค้อมเลยล่ะ..."
"ค้อมตามใจของเขาคือ... เป็น... เดียวกันคิดว่า... ไม่...
ต้อง... ประคองไว้... หนึ่งเลย... ฉันจะได้ไม่รับกวนเขา...
มากมาย..."

"ขอให้ฉันมีเวลา... หนึ่งก่อน... อย่าง... หนึ่ง...
จะให้ทราบทางจดหมาย... หนึ่ง... หนึ่ง...
แล้วหลาน... ก็คง... หนึ่ง... หนึ่ง...
รททท... หลานกับ... หนึ่ง... หนึ่ง...
ออก... อย่าง... หนึ่ง... หนึ่ง...
เป็น... จะทำให้... หนึ่ง... หนึ่ง...
เดือน... หนึ่ง... หนึ่ง...
คิดว่า... หนึ่ง... หนึ่ง...
ไรเลย... เพราะหลาน... หนึ่ง... หนึ่ง...
ฉะนั้นเขาจึงไม่อยากจะ... หนึ่ง... หนึ่ง...
มี... หนึ่ง... หนึ่ง...
กำลัง... หนึ่ง... หนึ่ง...
เพี้ยนใจ... หลานจะ... หนึ่ง... หนึ่ง...
(ยังมีต่อ)

โรทิงกับครีกรู ผู้พิมพ์

จัดการ เผยแพร่ วิจัยธุรกิจ บรรณาธิการ
หนองจอก จังหวัดนคร

ขอ ประกาศ

ให้ ท่าน ทั้งหลายทราบ ทวักัน

อันตาของ ห้าง หอคำจัน กระจ่าง ให้ ยมค
รายรับของ ห้างนี้ และ ก็ตราค่าได้ยอม
ยวจากทางประเทศเหลืออยู่ มากหลาย
ส่วนตาชนะนี้คง ๆ เป็นกัน นอกจาก
หักจาก ห้างใหญ่ จะขายโดยราคาถูกลง
โดย ตราราคาอย่างต่ำที่สุด ที่จะลดได้
อันนี้เต็มทั้งหมื่นบาท ถนนเยาวราช

เครื่องมือ

กลองตมเครื่อง

ทอง เหลือง และ เหล็ก

มีรายทุกชนิด

ห้าง วัน ชอร์ แอนด์ โก

ครอกชาเตอร์แบงก์

ค.ศ. ๗๓/๒๔๗๕

ประกาศศาลจังหวัดสระบุรี
เรื่อง ขอให้ตั้งผู้แทนโดยชอบธรรม
ของนายชว เต็กชายขึ้น
เด็กชายเข้ม ผู้เยาว์

ด้วยนางสาวจัน มานานไทย อยู่
บ้านท่าเรือ ตำบลท่าเรือ อ.เมือง
ท่าเรือ จ.สระบุรี พระบุตร ครุชย
ขึ้นคำร้องต่อศาลว่า นายชว เต็ก
ชายเข้ม เด็กชายชว เต็กชายขึ้น
ชว เต็กชายเข้ม อายุ ๑๓ ปี บุตรนางสาว
เปตยณ อยู่บ้านท่าเรือ ตำบลท่า
เรือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดสระบุรี
ครุชยชยา เป็นผู้มีไม่บรรลุนิติภาวะ
จะทำนิติกรรมใดๆ ให้สมบูรณ์โดย

ถ้าพิงคนตามประ มอตกกฎหมายแห่ง
และ พานิชย์มาตรา ๒๓ ไม่ได้ จึง
ขอให้ศาลตั้ง นางสาวจัน มานานไทย
ซึ่ง เป็น พี่ชอง นายชว เต็กชายขึ้น
เด็กชายเข้ม เป็นผู้แทนโดยชอบธรรม
ของนายชว เต็กชายขึ้น เด็กชาย
เข้มต่อไป

ศาลได้นัดไต่สวน คำร้องนี้ที่
นัด วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๕
เวลา ๑๐ น. ที่ศาล เพราะฉะนั้น ทั้ง
ผู้ใด คงได้แจ้งคดี คำร้องนี้ประ
การใด ให้ ยื่นคำร้องคัดค้านและ
แสดงหลักฐานต่อศาลก่อนนัดไต่
สวน คำร้อง เรื่องนี้ขอได้ ที่จำศาล
ประกาศมา ณ วันที่ ๗ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๗๕

พระ ศุภยกาวณ โกวิน

ผู้พิพากษา

๗/๗/๗๕ ค.ศ.

กุศลแรง

ทำบุญด้วย

กระเช้ายาตรา กีเลน

ของ

ห้างไอส์ถสถานเต็กเป็ญ

ราคา ๑ บาท ๒ บาท ๓ บาท

พระประสาธ เวช การ

แพทย ชน ๑

รับ ทำ การ ตรวจ และ รักษา โรค

ที่ ลาชา

บริษัทเยาพระราช

ทำบดสักเสาริงซี่

แต่ เวลา ๙.๓๐น. ถึง ๑๒น. แต่ ๑๔น. ถึง ๑๖น.

ทุก วัน เว้น วัน อา ทิตย์

สำหรับ คนอนาถ ไม่คิด ค่า ทวง

คดีหลงทางอีก

(ต่อจากฉบับวันพุธที่ ๒๒ เดือนนี้)
เรื่องนี้มีได้ฉายเฉพาะที่โรงภาพยนตร์พัฒนากรเท่านั้น ยังได้ส่งออกไปฉายตามโรงภาพยนตร์ที่หัวเมืองต่างจังหวัดด้วย เรื่องโลกรี้ไครไครนี้ ไม่มีใครมาติว่าเป็นเรื่องผิดศีลธรรมอันดีของประชาชน

ภาพยนตร์เรื่องหลงทาง ทพพาทกนั้น ชื่นชมเมื่อออกฉายจน โลกได้มาปรารภกับบริษัทของข้าพเจ้าว่า ถ้าโลกทำเช่นนี้อมาฉายที่โรงพัฒนากรแล้ว โลกก็จะขอแบ่งผลประโยชน์กับบริษัทข้าพเจ้าด้วย ในชั้นนี้ โลกก็ต้องการผลประโยชน์ร้อยละ ๗๕ ของรายได้

ในขณะนั้น โลกได้ตั้งมือทำภาพยนตร์เรื่องหลงทางแล้ว การที่โลกขอแบ่งรายได้ร้อยละ ๗๕ นั้นข้าพเจ้า ไม่ได้ตกลงด้วย เพราะบริษัทของข้าพเจ้าได้เพียงร้อยละ ๒๕ และภาพยนตร์ที่โลกกำลังทำอยู่นั้น จะดีจริงหรือไม่ก็ยังไม่รู้ ไม่ได้เพราะยังทำไม่เสร็จ ต่อมาข้าพเจ้าได้ไปดูภาพยนตร์เรื่องนระหว่างที่กำลังทำไม่เสร็จ เมื่อทำเสร็จแล้วข้าพเจ้าก็ได้ไปดู เมื่อได้เห็น ภาพยนตร์เรื่องหลงทางเมื่อทำขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นภาพยนตร์ที่จะทำผลประโยชน์ได้บ้าง เพราะเป็นภาพยนตร์ไทยพลได้เรื่องแรกและเนื้อเรื่องก็ไม่เลว จึงยอมตกลงกับโลกว่า ถ้าโลกเอาภาพยนตร์บริษัทข้าพเจ้าจะแบ่งผลประโยชน์ให้ โลกร้อยละ ๒๕ ตอนกลางคืน ร้อยละ ๖๐ ตอนกลางวัน ก่อนที่ข้าพเจ้าได้ดูภาพยนตร์ทดลองของโลก ข้าพเจ้าคิดว่า ในใจว่าจะให้ผลประโยชน์แก่โลกร้อยละ ๗๐ คือถ้าตกลงให้ถึงร้อยละ ๗๐ ความเห็นข้าพเจ้าได้บอกแก่โลก ต่อมาข้าพเจ้าได้ดู ภาพยนตร์ทดลองเรื่องหลงทางที่นานโลกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นเรื่องดี แต่คิดว่าจะไม่ให้ผลประโยชน์แก่โลกถึงร้อยละ ๗๐ จึงได้มาตกลงกับโลกว่าจะให้ผลประโยชน์ร้อยละ ๖๕ และร้อยละ ๖๐ ดังที่

การได้ข้างต้นในวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ หนังสือพิมพ์ ไทยใหม่ ลงเรื่องภาพยนตร์หลงทาง ข้าพเจ้าได้อ่าน เวลานั้นยังไม่ได้อ่านภาพยนตร์ทดลอง แต่ได้ประกาศว่าจะฉายที่โรงพัฒนากรแล้ว กำหนดฉายแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ข้อความในหนังสือพิมพ์ ไทยใหม่ฉบับวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ไม่ได้สำหรับ เรื่อง ภาพยนตร์หลงทาง เพราะเป็นคำตักขัง ไม่ทำให้คนอยากมาก กลับทำให้คนไม่อยากจะดูภาพยนตร์เรื่องที่จะนำออกฉาย การที่หนังสือพิมพ์ ลงข้อความนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้มีผู้ทักท้วง ข้าพเจ้าว่าจะทำให้ผลประโยชน์รายได้ไม่ตก ข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรทำการระงับผลประโยชน์ส่วนแบ่งของบริษัทข้าพเจ้ากับโลกไว้ดีกว่า จึงได้ตกลงว่าจะให้โลกได้รับส่วนแบ่งร้อยละ ๖๕ และร้อยละ ๖๐ ดังกล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าได้บอกกับโลกว่าที่แรก ข้าพเจ้าคิดว่าจะให้โลกได้รับส่วนแบ่งถึงร้อยละ ๗๐ แต่เดี๋ยวหนังสือพิมพ์ ลงข้อความนี้ เห็นจะต้องลดส่วนแบ่งของโลกลงมาเป็นร้อยละ ๖๕ และ ๖๐ ถ้าหนังสือพิมพ์ ไทยใหม่ ไม่ลง ข้อความนี้ เห็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคงจะให้โลกได้รับส่วนแบ่งถึงร้อยละ ๗๐

ตามความเห็นของข้าพเจ้า หนังสือพิมพ์ ไทยใหม่ เป็นหนังสือพิมพ์ที่แพร่หลายมีชนชอบอ่านมาก

ในวันที่หนึ่ง เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งกำหนดฉายภาพยนตร์เรื่องหลงทางนั้น เป็นวันขึ้นปีใหม่ ใกล้กับเวลางานฉลองพระนคร มีประชาชนขึ้นสู่ชั้นกลางประชุมกันอยู่ในกรุงเทพฯ มาก ในคืนแรกที่ฉายเรื่องหลงทาง มีชนชั้นต่างคนต่างมาก คนชั้นสูงมีพอประมาณ เหตุใดคนชั้นสูงจึงไม่มามาก ข้าพเจ้าไม่สามารถทราบได้ คำว่าวัน ประสงค์ที่เก็บได้ ในคืนแรกเป็นเงินประมาณ ๕๐๐ บาทกว่า คืน (มีต่อหน้า ๓)

เบียร์ ซึ่งทุก คน ชอบ ดื่ม

ห้าง เอส. เบเนดิกตี ๒๕๐๕ ถนนราชวงศ์ ตั้งแต่ ๖

ยาวานกาวเคราะหยาวยาวและยาแดง

แก้ โรค โลหิต ราง และ รุข รุข ควร ขอ แค ที่ มี ตรา
นกแก้ว บิด ประจํา จึง จะ เชื่อถือ ได้ แน่ ว่า เป็น ยา คัด บริสุทธิ์
ซึ่ง พระยา นพิต ฤค วงศ์ (จีน บุนนาค) เป็น ผู้ ประดิษฐ์ ด้วย
ความ ประณีต ที่ บ้าน เลข ที่ ๓๑ ถนน กรุงเกษม จังหวัด พระ
นคร มี ขาย ทั่วไป

ห้าง บ. เอส ฮิว ทิลแยกวัดตก

เป็น เอเยนต์ ผู้ จำหน่าย

เป็น ชนิด ที่ ดี ที่ สุด

เหมาะ สำหรับ
ใช้ ที่ บ้าน และ ที่
ทำงาน แสง ไฟ
นวล กิน แรง ไฟ
น้อย

ราคา ไม่ ขึ้น คง
ขาย ตาม ราคา เดิม

หลอดไฟฟ้าชนิดผลิตปซ์อาเย็นตา

เอเยนต์
บริษัท ไฟฟ้าสยาม คอร์ปอเรชั่น จำกัด ประจําตามยอด โทรศัทพ์ ๔๔๕
และ ห้าง วันเรอ์เอเยนต์ โก กับ มี รายคาบ ราน ๔. ถ้ ว่า ทำ ท้อ พระ นคร

กตบรรณาธิการ บริษัทไซโล (ฉาง)

บริษัทไซโลหรือบริษัทฉาง ซึ่ง
กระทรวงพาณิชย์จะคงขึ้น และ
ให้อยู่ในความอำนวยการของ กรม
พาณิชย์ ซึ่งมีนายศรีดิษฐ์เป็น
ผู้อำนวยการใหญ่พาณิชย์ เป็น ประมุข นั้น
จึงได้ทำให้ชาวไทยทั้งหลาย
พากัน เพราะ มนหมาย
เสียวิบากและพลเมือง
ก็มี โอกาสกระ
ทำมาหาเลี้ยงชีพ
ทำขายดีแล้ว ขึ้น
ก็ยอมพลอยเจริญ
ผลที่สุดจนบัดนี้
ในกรมพาณิชย์ อันเป็น
ของการกระทำของ บริษัทไซโล
หรือบริษัทฉาง เลย จึงชวนให้
น่าจะคิดว่า หมดหวัง เสียกระมัง?

เราเคยได้สนทนากับผู้สังเกตการ
ค้าขายซึ่งประเทศสยามมาแล้ว บาง
คนเขากล่าวว่า ตามสถิติของทาง
ราชการ ปรากฏว่า เขาย้ายออกไป
นอกพระราชอาณาจักสยาม ในบ
ที่แล้ว ซึ่งเป็นสถิติ ครองหลังที่สุดเมื่อ
๖ เดือนต่อมา ปริมาณเข้า ๑,๐๐๐,๐๐๐
คน คิดเป็นราคาอย่างต่ำใน
ยามตลาดเงินบาทอ่อนที่แล้วมา คง
ได้ก็ในราว ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เฉลี่ย
ในเดือนหนึ่ง ๆ สยาม ขาดเข้า ออก
นอกประเทศ เป็นราคา ใน ราว
๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษๆ

มาว่าบริษัทไซโลจะได้ประโยชน์
มาจริง และมีทุนคืนกันจำกัดเพียง
๖ หรือ ๗ แสนบาทแล้ว วิธีการที่
บริษัท จะดำเนินก็เข้าให้ ได้ ราคา
นั้นจะเป็นผลดีประดังคดหรือ เก่ง
ว่าเงินทุนจะไม่พอเฉลี่ยขาดนา ให้
ทั่วถึงกระมัง? แล้ว ราคาเข้าก็
ยอมจะระต่ำ ระบาย คือ ค่าบด
ไหนที่ขาดนาได้เงินจากบริษัทไซโล
ราคาก็ขึ้นตัว และ ค่าบดไหนที่
บริษัทไซโล ไม่สามารถหาเงินไป
ก็เข้าถึง ราคาที่ย่อมทรุดโทรม

โดยที่ พวกพ่อค้าก็เข้ร่ง โรงสกัด
ราคา แล้วผลที่สุดบริษัทไซโลจะ
ทรง ความเป็น แก่นสาร ได้ ได้ หรือ
อย่างน้อยๆบริษัทไซโลก็ควรมีทุนคง
๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคาดว่าจะสามารถ
ก็เข้าไว้รอพ่อค้าต่างประเทศ
ขอในระยะเวลาเดือนเศษๆ (เทียบ
จากที่สยาม ขาดเข้า เฉลี่ย เดือนละ
๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่กล่าวมาแล้ว)
อันนี้ดูเหมือนว่า เวลานี้บริษัท
ได้ตั้งเอาเงินได้ตั้งทุนซื้อเข้าจาก
ชาวต่างชาติอย่างใด เงินทุนไปราว
๓๐๐,๐๐๐ บาทแล้ว และยังถอนทุน
ไม่ได้ จึงยังไม่แน่ว่าเป็นตัวอย่างให้
บริษัทไซโลได้ ความคิดบ้าง หรือ?
จากการลงทุนแต่เล็กน้อยเพื่อการค้า
อันในเวลานี้ มีคุณ โทษอย่าง
ไร? เราคิดว่า
ถ้าไม่เงินให้บริษัทไซโลรับซื้องานอัน
คงค้างจากบริษัทที่ซื้อเข้าเป็นแน
ในที่ที่สุดเราหวังเสมอว่าคน
ไทยที่สมบูรณ์ทรัพย์ คงตั้งใจช่วย
เหลือบริษัทไซโลจนถึงที่สุด โดย
พร้อมใจกันซื้อหุ้นละสมควรให้มาก
นับจำนวนด้วยดีทุกๆด้าน เพื่อคง
การดำเนินงานเป็น แก่นสาร สำคัญ ของ
ประเทศไทยเรา

**ปากน้ำโพจนพินาศ
ด้วยพระเพลิงอกแล้ว**
(จากหนังสือข่าวพิเศษของเรา)
ได้รับข่าวจากผู้ส่งข่าวพิเศษ
ของเราว่า เมื่อคืนวันที่ ๑๕ เดือน
๕ เวลาราว ๑.๓๐ น. ได้เกิดเพลิง
ไหม้ขึ้นที่แพของนางบุญมา ซึ่ง
จอดอยู่ ข้างท้าย เกาะ ตรงข้าม
วัดสระเบญจ ปากน้ำโพ เพลิง
เกิดชั่วเวลาเล็กน้อยแล้วดับลง
ทาง สืบ สอน ได้ความว่าเพลิง
เกิดเพราะด้วย ประมาทของ พวก
อาศัยแพนั้น เศษบุญที่เพลิง
เกิดภายหลัง พายุและฝน ซึ่ง ตก
หนักใหญ่แล้ว ในช่วงเวลาเล็กน้อย
มี กระดาษ ขาดพาให้ ปากน้ำโพ
พินาศ อดขาย ลง อีก ๑ วรรคหนึ่ง

ข่าวมโนสำเนา

รักษาทพยของ นายถึงที่แยก
นาย ห้อยง้วนกับ นางก้นน้ำ ต่าง
เป็นลูกจ้างอยู่ที่ร้านขายข้าวต้ม
บด ประตูน้ำประทุนวัน ทั้งที่ค้า
รจพญาไท ได้เกิดชกต่อยกัน
จนปากแตกเมื่อคืนวันที่ ๒๐ เดือน
๕ เวลาราว ๒๒ น. อันเนื่องมาจากนายก้นน้ำ
จะเอาดีทางค้าขายเข้าตามไปซื้อหมู
แล้ว นายห้อยง้วนเห็นว่า เป็นเงินของ
นายจ้างอย่าเอาไป

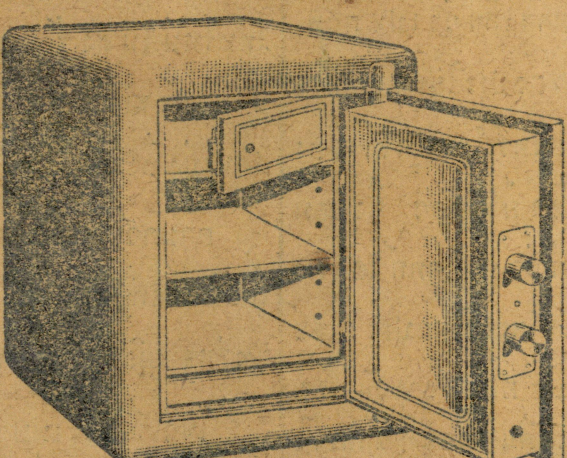
แจ้งความว่าเมียหาย
เมื่อวานนี้ เวลา ๗ น. นายกิมใช้
ได้แจ้งความไว้ต่อตำรวจนครบาลว่า
นางเฮง เมียภรรยาของเขาหายไปจาก
เรือซึ่งจอดอยู่หน้าวัดบพิตรพิมุข
เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน ๕ ดังสัญญาจะถูกคน
อื่นล่อลวง เวลานี้ตำรวจกำลังสืบสวน
เรือจม บุกเหี่ยวหาย ๘๐๐ บาท
เมื่อคืนวันที่ ๒๐ เดือน ๕ เรือบรรทุก
ทุกลูก ไทย ของ นางผืน ถูกเรือ สืบจับตัวคนร้ายอยู่

แถม ของ นางปลั่ง กตจรมลง ในคลอง
โองอ่าง เป็นเหตุให้บุกรุกเสียหาย
ราคาราว ๘๐๐ บาท เจ้าของแจ้งต่อ
ตำรวจนครบาลขอให้จับเรือได้ส่ง
เด็กหญิงวิแย่งชี
เมื่อวานนี้ ๒๐ เดือน ๕ เวลาราว
๑๐ น. เด็กหญิงจำเนงค์อายุ ๕ ขวบ
ไปขายผลไม้ที่นางเลิ้ง แล้วได้
เหลือสตางค์ราว ๕๐ สตางค์ แล้ว
หนีอยู่ในตลาด ในขณะที่เด็กหญิง
แสดงขายผลไม้ตรงเข้าแย่งชิงเอาสตางค์
๕๐ สตางค์ของเด็กหญิงแสดงได้พร้อม
ด้วยของกลางส่งดำเนินตำรวจนางเลิ้ง
ได้ส่งแล้ว

ถูกฟ้าผ่าแตกกิ่งกะโหลก
นายชิงเฮา ถูกคนร้ายตบฟันถูก
ศีรษะ ตักกิ่งกะโหลก เหตุเกิดที่
ปากตรอกเทียนกวดเทียน ทั้งที่ตำรวจ
ดั้มพันของค์ เมื่อคืนวันที่ ๒๐ เดือน ๕
เวลาราว ๒๓ น. เวลานี้ตำรวจยัง
สืบจับตัวคนร้ายอยู่

ตู้เซฟเยอร์มัน

"ฮอลเตอร์ ดัก"

มีทุกขนาด

เล็ก, กลาง, ใหญ่

มีอย่างมีที่เก็บ ด้วย เฟอร์นิเจอร์ และกุญแจ ธรรมดา

เชิญขอแคตตาล็อกราคาที่

ห้าง บี. กริม แอนโก

นางจันบุรพา ถนนมหาไชย

ทุเรียนมีผลแม้ไม่ได้ขนาดก็เก็บภาษี

เรื่อง เงินค่าอากรสวนใหญ่ที่
เกิดปัญหาขึ้นดังเราได้เคยนำข่าว
ลงมาแล้วว่า นายไพฑูรย์ วิริยะ
ทนายความ ได้เป็นทนายหน้าชาวสวน
ทุเรียน ยื่นเรื่องราวคดีกับพระ
ราชบัญญัติ ต่อพระยาจำแลนยบดี
สมเด็จพระนครบาล ว่าต้นทุเรียนที่
ยังไม่ได้น้ำหนักมีผลนั้นไม่ควรเสีย
ภาษี แล้วต่อมาพระยาจำแลนยบดี
ได้เสนอเรื่อง ของนายไพฑูรย์ ไปยัง
เสนาบดีกระทรวงพระคลังฯ หรือ
ว่าเรื่องนี้การจะควรส่งกันใดนั้น
เราได้เคยปรารภเรื่องนั้นต่อท่าน
ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายคนแล้ว
ถึงเสนาบดีชาวสวนทุเรียนหนักหนา
คำที่เวลานี้ การอาชพิพทหลายก็
ย่อมทราบกันอยู่แล้ว ว่าคดีคดีนี้
เคื่องเพียงไร ในการที่ชาวสวนต้อง
เสียค่า บัญการ ไปนั้นมิใช่
น้อย นอกจากนั้นถ้าเรื่องข้อคดีของ
กระทำไปเป็นผลสำเร็จก็คือนั้น ถ้า

หากไม่ผลสำเร็จแล้ว ใครก็คือนั้น
ชาวสวนจะต้องเสียค่า บัญการ ให้
แก่ทนายความ เป็นคนต้น ๒ ถ้ายัง
คิดจะ ต้องเป็นความกับรัฐบาล
เสียค่าธรรมเนียม ให้แก่ทนายความ
เป็นคนต้น ๒ และ ๓ ถ้าเป็นความชนะ
ก็ค่อย ถ้าแพ้จะยังชำระราย เป็นคนต้น ๓
เรื่อง พระยาเพชรพิชัย ศักดิ์
ปลัดบัญชาการ กองสมุห พระนครบาล
เคยกล่าวแก่ผู้แทนของเรามา ว่า ต้น
ถึงชาวสวนนั้นเสียน้อยเสีย ที่ทำการ
จึงเห็นว่าเป็นการ เบื้องหน้า โดย
ไรเหตุ เมื่อชาวสวนได้รับความเดือด
ร้อนด้วยเหตุใดๆ ก็ดี อาจจะนำคน
ไปหาท่านที่ทรงบัญชาการ ณ กระทรวง
มหาดไทย แล้วทูลเกล้าฯ ให้ ฟัง
ได้ และท่านนั้นก็จะช่วยทูลเกล้าฯ
สั่งให้แก้ผลเมือง ของท่านอยู่ เมื่อ
การที่ชาวสวนได้จัดให้นายไพฑูรย์ ยื่น
เรื่อง ราวคดีกับทางราชการนั้น
พระยาเพชรพิชัยฯ รู้ดีว่า จะไม่ เป็น

ผล ก็อย่างนั้นดังที่ ซึ่งมีอยู่แต่
ก็ขอชาวสวนได้รับความเดือดร้อน พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บังทรงพระ
มหากรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ลดเงินค่า
เสนาบดีถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ชาว
สวนเดือดร้อนจะหลุดเกล้าฯ ความถูก
ขอพระราชทานลดหย่อนเงินค่าอากร
สวนใหญ่ก็จะเป็นไป แต่ที่จะ
คิดค่าไม่จวน เสียๆ เล่นนั้นจะกระ
ไรขอ
บัดนี้ เราได้ทราบข่าวที่แน่นอน
และเป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง คือคำร้อง
ของนายไพฑูรย์ และของ เอกชนราย

อื่นๆ ซึ่งสมุหพระนครบาล ได้เสนอ
หารือ ไปยังกระทรวงพระคลังฯ นั้น
บัดนี้ กระทรวงพระคลังฯ ได้ตั้งเป็นทาง
การลงมาแล้วเมื่อ ๒-๓ วันนี้ ใน
ความกล่าวโดยย่อๆ ว่า "ต้นทุเรียน
ที่ยังโตไม่ได้ขนาดที่มีผล ต้องเก็บ
ภาษี เพราะ ในกรุงเทพฯ ได้เคยจัด
เก็บกันมาแล้วแล้ว ในจังหวัดต่างๆ
มณฑลอื่นๆ ก็เคยจัดเก็บมาแล้ว
เหมือนกัน ตามชาวสวนเรารู้สึกเสีย
ใจแทนชาวสวนทั้งหลายตลอดจนนาย
ไพฑูรย์ ผู้เริ่มคดีด้วย

เพลิงไหม้ ในเวร

นาครเขษม

(ต่อจากหน้า)

คำฟ้องห้อง ท่อเพลิงไหม้ ครั้งนี้
ปรากฏว่า เป็นของ ท่อ กระ หม่อม
เสนาบดีมหาดไทย แต่ไม่มีประกัน
เพลิง คิดว่า คดีที่ท่งเพลิง ผลาญ
เสียหายต้องค้นหาเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
ส่วนทรัพย์สินสมบัติ ของ นายชงชัย เดีย
หาย ๓๐,๐๐๐ บาท รวมท่งเงินเสียหาย
๓๕,๐๐๐ บาท

อีกรายหนึ่ง ในวันเดียวกัน เวลา
๕ น. ได้เกิดเพลิงลุกไหม้ ขึ้นที่
บริษัท สิริ ซึ่งพระยามหาอำมาตย์
เป็นเจ้าของ และคงอยู่ ตำบลถนน
บำรุงเมือง คืบไปทาง สะพาน
กษัตริย์ศึก ท่อที่ ตำรวจ บ้อมปราบ
จังหวัดพระนคร ในเวลาที่เพลิง
กำลังไหม้ ไหม้นั้น พลตำรวจเอก
ประจักษ์โรจน์ เที่ยมพลตำรวจ ซึ่งได้
กลับจากเที่ยวผ่าน มาจนถึงบริษัท
สิริ ได้เห็นเพลิงลุกแดงและมีควัน
เพลิงพุ่งขึ้นจากเพดานพลตำรวจเอก
พร้อมด้วย ราษฎร อีก ๔-๕ คนจึงได้
ช่วยกันพังประตูเข้าไปทำการดับไฟได้

ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตำรวจ บ้อม
ปราบทราบเหตุจึงได้แจ้งเรื่องไปยัง
สถานีตำรวจจกวรรดิ ซึ่งทางเจ้า
หน้าที่ตำรวจจกวรรดิได้บอกให้
รถดับเพลิง ต่างๆ ที่ กำลังทำการดับ

เพลิง อยู่ ในที่ เกิดเพลิง คราวแรกนั้น
ให้ทราบทุกๆ ฝ่าย และต่างก็พา
กัน ไปยังบริษัท สิริ เพื่อทำการ
ดับ แต่ปรากฏว่าเพลิง ได้สงบไปเสีย
แล้ว จึงต่างพากัน กลับยังสถานีของ
คน

เมื่อเพลิงได้สงบเรียบร้อยแล้ว
เจ้าหน้าที่ตำรวจ บ้อมปราบได้ทำการ
ไต่สวน ซึ่งคงได้ความ

รายนี้ เกิดจากการวาง
คัน ได้กระดากหนึ่ง
ตาม คดีที่เพลิงเกิด ครั้งแรกเกิด
กลาดทั่วไป และเข้ายัง ได้ความว่า
เพลิง ได้ลุก ขึ้น ในขณะเดียวกันนั้น
๒ แห่ง คือ ตอนมุมเพดาน และ ตอน
กลาง บริษัท สิริ มีประกันเพลิง ได้
ไว้หลายบริษัท เป็นเงินราว ๓๐๐,๐๐๐
บาท

เพลิง รายที่ ลุก ไหม้ บริษัท สิริ น
ถ้าจะไม่เป็นเพราะพลตำรวจเอกมา
พบเขา และเขาร่วมมือกับราษฎรทำ
การดับไฟ ได้ทันท่งที่ ถิ่นว่าคิดว่าจะ
เกิดลุกไหม้ มากมาย เพราะบริษัท
สิริ มีที่ คงมี น้ำมัน และ มี ยาง และ
น้ำมันเครื่อง เป็นเชื้อเพลิง มากมาย
ซึ่งไม่ต้องสงสัยว่า ถ้า น้ำมันเหล่านี้
นั้น ได้ ถิ่นเพลิง เขาก็เพียงแต่จะ
ไม่พลอยระเบิด ลุกตาม คม ไปด้วย
ซึ่งจะเป็นเหตุก่อให้เกิดความลำบาก
แก่การดับหนอย เชน ฉะนั้นเท่าที่
พลตำรวจเอก กับราษฎรบางคนช่วย
กันทำการดับเพลิงทันท่งนั้น จึงน่าจะควร
ได้รับความสรรเสริญไม่น้อย

จัดจำหน่ายแพร่หลายและมีผู้นิยมเรื่อที่สุด คือ

แมคคัลลัม จำกัด เพราะ กลิ่น รส หอมกลมกล่อมไม่ ธรรมดา

บริษัท อีสต์ เอเชีย เอเชียน จำกัด

ทำให้ร่างกายแข็งแรง สุขสบาย
โดยบำรุงโลหิตให้บริบูรณ์